DÉLMAGYARORSZÁG

Vasárnap, 1940. V. 5. KERESZTÉNY POLITIKAI NAPILAP XVI. évfolyam 101. szám

Szegedi iparosok harca

A nyilasok hivatalos lapja bejelentette, hogy *a szegedi iparosok nyilas-csoportja a Baross Szövetséggel együtt megy az ipartestületi választási harcba.* A nyilaspárt politikai párt, céljai, törekvései, programja „politikai síkon" mozognak; az ipartestületi választás csak alkalom a nyilaspárt részére, hogy a maga megingott pozícióját erősítse. A Baross Szövetségnek, a nyilaspárttal most csatasorba állott tagjait nem mentheti tájékozatlanságuk és jóhiszeműségük; a közélet harcaiban nem mentség a tájékozatlanság. A kereszténység és jobboldaliság jegyében nem szövetkezhetnek *szegedi* és *magyar* iparosok a nyilaspárt korteseivel és pártszervezőivel. A keresztény gondolat védelme nem jelentheti azt, hogy kezet nyújtsanak a pogány szellem szálláscsinálóinak.

Az ipartestület személyi kérdéseivel mi nem kívánunk foglalkozni. A szegedi iparosságot tartjuk annyira érettnek, iskolázottnak, minden közéleti mozgalom fórumán s ítélőképességét tartjuk annyira megbízhatónak, hogy akkor, amikor *politikai orvvadászok* elől kell megvédeni az ipartestület tevékenységének területét, nem arra fogják szavazatukat leadni, aki autón szállítja őket a szavazás helyére s nem annak táborát fogják erősíteni, akinek kortese utóljára suttogta fülükbe a szavazás befejezésével lehervadó jelszavakat. Mi azt akarjuk, hogy az *ipartestület a szegedi iparosság testülete maradjon*, munkaterülete és megerősített hídfője a szegedi iparosság közéleti küzdelmeinek, nem pedig repülőtere vakmerő politikai törekvéseknek. Őszintén fájlaljuk, hogy *Vinkler* Elemér, a szegedi katolikus közéletnek ez a megbecsült vezetője, nem emeli föl tiltakozó szavát akkor, amikor a vezetése alatt álló Baross-Szövetség egyik csoportja a nyilaspárttal fuzionál *keresztény iparosok ellen.* A pogányság szellemének ez a kísérlete, fájdalom, nem találkozott azzal a kemény, elszánt, hajlíthatatlan visszautasítással, amire a katolikus közélet díszе kötelezte volna a Baross-Szövetség szegedi vezetőjét.

Hallunk frázisokat, amelyekkel az ipartestület eddigi vezetőségének jogcímét akarják diszkreditálni a szavazók előtt, hallunk jelszavakat, amelyek — gondolkodás és ellenőrzés nélkül — talán tetszetősek is lehetnének, csak egyet nem hallunk soha: annak bizonyítását, hogy azok, akik az ipartestület vezetőségét ki akarják emelni pozíciójából, *miért rendelkeznek több jogcímmel és több hivatottsággal,* mint azok, akiket mai ellenfeleik segítettek két évvel ezelőtt a győzelemhez s akikkel szemben soha egyetlen bíráló szót ki nem ejtettek? Hosszú harcok után helyreállott a nyugalom az ipartestület életében s elkezdődhetne az egyetértő munka s a harmónikus alkotás ideje, de most hirtelen a pozíciók utáni mohóság jogcímek ürügyeit keresi az érvényesülés számára s azt hiszik félbuzdulásukban? a szegedi iparosság elfelejtette, hogy *az ipartestület mai vezetőségét azoknak köszönhetik, akik most ellene támadnak.* Ha igazuk van és hibáztak, akkor, amikor *Rainer* Ferencet emelték az elnöki székbe, mi a biztosíték annak, hogy most újra nem hibáznak? S ha hiba volt *Rainer* Ferencet elnökké választani, akkor vonuljanak félre azok, akik *ebben a hibában részesek* s ne akarják a szegedi iparosságra kényszeríteni minden három évben a magúk gyorsan megunt jelöltjét.

S mégis különös jelenség, hogy azok, akik a szegedi iparosság közterheinek súlyos emelésében résztvettek, azok akarják most elhitetni a szegedi iparossággal, hogy *csak ők* a patentírozott és szabadalmazott vezetők. Ha vezetők, azért vezetők, mert az *iparosság közterheinek emelésében is vezettek,* de akik *magúk* fokozták az iparosság terheit, hogyan követelhetik *másoktól,* hogy az iparosság terheinek csökkentésében vegyenek részt?

A nyilas frakció politikai törekvését támogató egyik sajtóorgánum szombati számában azt olvassuk, hogy „az ország egyetlen városában sincs olyan nehéz helyzetben az iparos-társadalom, mint éppen Szegeden". Nem érzik-e, hogy ez a megállapítás *milyen súlyos támadás a miniszterelnök,* de elsősorban *a város ipari miniszter-képviselője ellen?* Máskor ugyanez a lap azt hirdette, hogy milyen sokat köszönhetnek a szegedi iparosok a város ipari miniszter-képviselőjének, most a nyilaspárt bíráló szelleme úrrá lett a pártállás kötelezésén s egyszerre vérzik szavazatokért esdeklő szívük a szegedi iparosság nehéz sorsa fölött. Mit gondolnak, ha újra lángbaborul a szegedi iparosok közélete, ha megtépett kötössel és besározott becsületel jelenhetnek csak meg a szegedi iparosság vezetői a miniszter-képviselő előtt, nem veszélyeztetik ennek a harcnak földidézői a szegedi iparosság sorsát s a megvádolt miniszter-képviselő jóindulatát és segítségét?

Mi személyi kérdésben nem foglalunk állást, mi csak azt szeretnénk, ha ebből a harcból *a szegedi iparosság kerülne ki győztesként.* Azt azonban nem hallgathatjuk el, hogy ezekben a történelmi időkben vétek minden személyi torzsalkodás elindítása, bűn minden személyi harc földidézése. Más gondok súlya nehezül ma mindenkire, más problémák kínzó fájdalmát kell elszenvednünk; *csak a nyilaspárt szíthatta föl ezt a harcot* s állíthatta maga mellé a tájékozatlanság hiszékeny áldozatait. A szegedi iparosság nem nyerhet annyit ebben a harcban, mint amennyit kockáztat: a nehezen összekovácsolt egységet könnyelmű játékkal széttördelték, most elválik, *ki akarja a békét és ki akarja az örökké tartó harcot.* A szegedi iparosság annyiszor tett már bizonyságot közéleti érettsége s politikai műveltsége mellett, hogy most sem tévedhet. Elvégre nem a jelöltek ambíciójáról van most szó, hanem a *magas* legelsőrangú érdekeiről. S ezeknek az érdekeknek képviseletét nem bízhatja sem a nyilasokra, sem a nyilasoknak bedült politikai uszályhordozókra.

Éles olasz állásfoglalás a Földközi-tengeri flottaösszevonással szemben

Négy angol hadihajó elsüllyesztését, számos más hajó megrongálását jelentik a németek Norvégiából — A Namsosból és Andalsnesből kivonult szövetséges csapatokat Norvégia más pontján ismét partra tették

A szombati norvégiai események között a legnagyobb föltűnést a norvég csapatok parancsnokának napiparancsa okozta. A nemzetközi sajtótudósító stockholmi jelentése szerint ugyanis Gärtz ezredes, a Trondhjem közelében harcoló norvég csapatok főparancsnoka bejelentette, hogy fegyverszünetet kért csapatai számára, mert a nyugati hatalmak hadereje cserbenhagyta. Ezzel a hírrel ellentétben áll ugyancsak a nemzetközi sajtótudósítónak egy későbbi jelentése, amely szerint az elmenekült Nygaardsvold-kormány hangsúlyozza, hogy az egész országban továbbra is fönnáll a hősies harci elszántság. Ez a híradás ugyanakkor megerősíti, hogy a nyugati hatalmak csapatai elhagyták ugyan Namsost, de Norvégia más pontjain partraszálltak. Londoni jelentés azt közli, hogy Haakon király és családja, valamint a norvég kormány tagjai az országban maradnak. Trondhjemi illetékes német helyről jelentik, hogy a város közelében német zuhanó bombázó elpusztította egy Warspite-osztályhoz tartozó angol csatahajót.

Angliában élénk hullámokat ver a szövetséges csapatok norvégiai kudarcának híre. A római lapok nézete szerint a norvégiai balsiker nem maradhat erkölcsi és politikai következmények nélkül. Az olasz sajtóban úgy látják, hogy a lappangó kormányválság máris kitörőben van; minden jel arra mutat, hogy koalíciós kormány jön Halifax lord eddigi külügyminiszterrel az élén.

Angliának a Földközi-tenger mentén elrendelt flottamozdulataira válaszképpen szombaton az olaszok erős csapattesteket és tekintélyes mennyiségű hadianyagot irányítottak a Dodekanesos-szigetekre.

Négy angol hadihajó elpusztítását jelentik a németek

Berlin, május 4. A német távirati iroda jelenti: Egy csatahajónak már közzétett elsüllyesztésén kívül az angol hadihajókötelék, amely a Norvégiából visszavonuló angol expedíciós csapatokat Namsosnál fölvette, a német harci és zuhanó repülők szüntelen támadása következtében további súlyos veszteségeket szenvedett. A York-osztályhoz tartozó nehéz cirkálót egy nagykaliberű bomba elülső és hátulsó részén eltalált és fölgyújtott. A hajó elsüllyedt. Egy másik cirkálót az orránál nehéz bombatalálat ért. A hajónak ez a része levegőbe repült. Egy romboló közepes nagyságú találatot kapott a hajó farán és oldalt dőlt. Egy további romboló a tatján bombatalálat folytán súlyosan megrongálódott. Egy 12.000 tonnás, zsúfolásig megrakott csapatszállítóhajót középnagyságú kaliberű bomba eltalált és a hajó elsüllyedt. Egy kereskedelmi hajót a légi haderő Trondhjembe való befutásra kényszerített. A narviki ellenséges hadihajóegységeket is fölkeresték a német repülők. Egy csatacirkálót két találat a hajó első részén megrongált. Az egyik cirkálón tűz ütött ki. Egy szállítóhajót középnagyságú találat ért.

„Valahol Norvégiában" ismét partraszálltak a középnorvégiai szövetséges csapatok

Róma, május 4. A Stefani-iroda jelenti: A Giornale d'Italia az angol—francia hajóhadnak a Földközi-tengeren történt összevonásával kapcsolatban ezeket írja:

Az olasz nép még nem érti meg egészen, milyen különleges ok késztette Angliát és Franciaországot arra a közös elhatározásra, hogy megerősítse hajóhadát a Földközi-tengeren. Mindenesetre az olasz nemzet teljesen nyugodt maradt. Ha azonban a szövetségeseknek ez a rendkívüli és titokzatos hajóhadösszevonás a Földközi-tengeren, amely kétségkívül kapcsolatban van a szövetségeseknek Norvégiában szenvedett súlyos vereségével, támadási kísérlet akarna lenni a háború kiterjesztésére, vagy politikai és katonai tekintetü helyreállítása érdekében, akkor ez a kísérlet Olaszország gyors és határozott ellenhatásába ütközne. Olaszország — fejezi be a lap — el van szánva, hogy minden fenyegetéssel szembeszáll és visszautasítja azt bárhonnan jöjjön is

„Olaszország minden fenyegetéssel szembeszáll"

Páris, május 4. A Namsosban és Andalsnesben hajóra tett szövetséges csapatok a norvég partvidék egy másik pontján ismét szárazföldre léptek. A partraszállás helyét szigoruan titkolják. A norvég haderő főparancsnoka május 2-ára virradó éjszaka vezérkarával együtt egy brit hadihajóra szállt. Illetékes francia körökben nem nyilatkoznak arról, hogy a hajó a norvég vezérkart hol